

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10481/2024
06.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Миодраг Тадић адвокат из ..., против тужене Општине Жабари, коју заступа Општинско правобранилаштво Жабари, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж 52/24 од 17.01.2024. године, на седници одржаној 06.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж 52/24 од 17.01.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж 52/24 од 17.01.2024. године.

Образложење

Пресудом због изостанка Основног суда у Пожаревцу П 329/23 од 05.10.2022. године усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да накнади нематеријалну штету тужиоцу у износу од 130.000,00 динара, од чега 50.000,00 динара за претрпљени страх и 80.000,00 динара за претрпљене физичке болове (став први изреке), као и да му накнади трошкове парничног поступка од 62.290,00 динара (став други изреке).

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Гж 52/24 од 17.01.2024. године укинута је означена првостепена пресуда и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против наведеног другостепеног решења тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној (посебна ревизија), применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Посебна ревизија је, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23; у даљем тексту: ЗПП), изузетно правно средство које се због погрешне примене материјалног права може изјавити против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом. Правила о том правном средству сходно се примењују, на основу члана 420. став 6. ЗПП, и на посебну ревизију изјављену против другостепеног решења којим се правноснажно окончава поступак у спору у којем не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. О дозвољености посебне ревизије одлучује Врховни суд, ценећи потребу одлучивања о том правном средству због разматрања

правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени су услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, пошто се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права, а не и због погрешне примене одредаба парничног поступка на коју ревидент указује садржином своје ревизије, којом се побија другостепено решење којим је укинута првостепена пресуда, чиме се указује на неправилну примену процесних правила, што није прописано као законски разлог за изјављивање посебне ревизије. С обзиром на изложено одлучено је као у првом ставу изреке, на основу члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 1. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

У конкретном случају тужилац је тужбом од 21.04.2022. године захтевао да му тужена накнади нематеријалну штету од 130.000,00 динара коју је он претрпео у виду страха и болова када га је озледио пас луталица. Првостепена пресуда због изостанка којом је усвојен тужбени захтев тужиоца укинута је побијаним решењем и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Законом о парничном поступку је прописано да странке могу да изјаве ревизију против правноснажне пресуде донете у другом степену (члан 403. став 1), а ревизију могу изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан (члан 420. став 1), с тим што се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог Закона о ревизији против пресуде (члан 420. став 6). Пресуда постаје правноснажна када више не може да се побија жалбом (члан 359. став 1), било зато што се странке нису жалиле против првостепене пресуде у законском року (или су се одрекле права на жалбу или одустале од већ изјављене жалбе), било зато што је другостепени суд жалбу одбацио (члан 389) или је првостепену пресуду потврдио (члан 390) или преиначио (члан 394). Притом, ревизија се не може изјавити против сваке правноснажне пресуде, већ само против правноснажне пресуде донесене у другом степену, а то значи у случају кад је другостепени суд по жалби потврдио или преиначио првостепену пресуду.

У овом конкретном случају, другостепени суд је побијаним решењем првостепену пресуду укинуо и вратио на поновно суђење. Међутим, у смислу члана 420. ЗПП, против решења другостепеног суда странке могу изјавити ревизију уколико се тим решењем поступак правноснажно окончава (став 1), каква су решења којима се тужба одбацује због ненадлежности суда, због неуредности, због недостатка у погледу страначке или парничне способности који нису отклоњени, и у случају других процесних сметњи које спречавају вођење поступка (јер је у току парница међу истим странкама са истим тужбеним захтевом или је ствар правноснажно пресуђена и сл.). Ревизија против решења другостепеног суда је увек дозвољена, у смислу одредаба истог члана, којим се изјављена жалба одбацује, односно којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању жалбе изјављене против првостепене пресуде, у делу којим је одлучено о главној ствари (став 3), којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању ревизије изјављене против правноснажне пресуде у споровима у којима би ревизија била дозвољена (став 4), као и којим се одбацује предлог за понављање поступка, односно којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка (став 5).

Дакле, против решења другостепеног суда којим се укида било пресуда, било решење првостепеног суда, ревизија се не може изјавити.

Следствено изложеном, како се ревизијом не побија правноснажна пресуда донесена у другом степену из члана 403. став 1. ЗПП, нити решење другостепеног суда којим се поступак правноснажно завршава из члана 420. став 1. истог закона (односно ни било које од решења наведених у ставовима трећем до петом истог члана,), нити је другостепени суд усвојио жалбу, укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака у ком би случају ревизија била дозвољена у смислу члана 403. став 2. ЗПП, то изјављена ревизија није дозвољена.

На основу изложеног, одлучено је као у другом ставу изреке, применом члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић